

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ
ΤΜΗΜΑ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΕΝΑΣ ΤΥΧΑΙΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ
ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Θ' ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ
Νίκος Ναυρίδης

Ελισάβετ Μανδηλαρά

Επιβλέπων Καθηγητής
Νίκος Ναυρίδης

Αθήνα 2022

Η Ελισάβετ Μανδηλαρά γεννήθηκε στην Αθήνα. Εισήχθη το έτος 2016 στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών. Εντάχθηκε στο Θ' εργαστήριο ζωγραφικής, όπου φοίτησε υπό την εποπτεία του διδάσκοντα Νίκου Ναυρίδη.

Η πτυχιακή της εργασία δημιουργήθηκε με αφορμή την έννοια του έρωτα, και αποτελείται από δύο ενότητες έργων με τίτλους «Οι κόγχες της Αφροδίτης» και «Ένας τυχαίος περίπατος».

Οι κόγχες της Αφροδίτης, 2020

Σειρά [1], 2019, 9 αντικείμενα, χαρτόνι, ποικίλες διαστάσεις (20x20x10cm)

Σειρά [2], 2019, 16 αντικείμενα, χαρτόνι, ποικίλες διαστάσεις (10x10x10cm)

Σειρά [3], 2020, 5 σχέδια, collage, ποικίλες διαστάσεις (15x10cm)

Σειρά [4], 2020, 8 αντικείμενα, χαρτόνι, ποικίλες διαστάσεις (35x55x35cm)

Ένας τυχαίος περίπατος, 2019-2022

Μέρος [1], 2019, ψηφιακές εκτυπώσεις, ριζόχαρτο, διαφάνειες, 1,10x2,15m

Μέρος [2], 2019, ακρυλικά, χαρτόνι, ζελατίνες, 1,30x0,70m

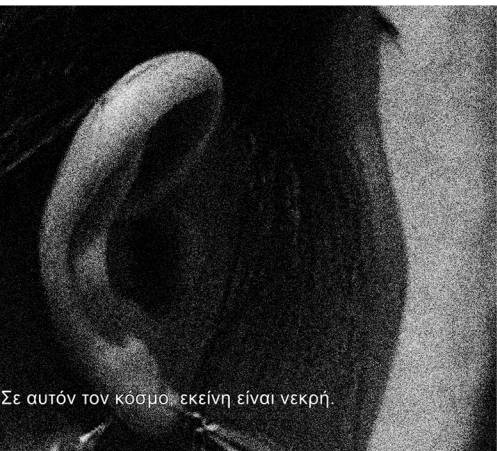
Μέρος [3], 2020, video, διάρκεια: 28'

Μέρος [4], 2021, ψηφιακές εκτυπώσεις, ριζόχαρτο, διαφάνειες, 2,50x2,10m

Μέρος [5], 2022, ψηφιακές εκτυπώσεις σε 38 σελίδες A3, μολύβι, 2,60x1,70m

Ένας τυχαίος περίπατος, 2022, μονοκάναλο video, έγχρωμο, με ήχο, διάρκεια 13:50'

Ένας τυχαίος περίπατος, 2019-2022

Σε αυτόν τον κόσμο, εκείνη είναι νεκρή.

Η ενθύμηση του επερχόμενου πολέμου.

Οι ζωντανοί συνειρμοί της περνάνε από τα σώματα που παράγουν νεκρές σκέψεις.

Παραβλέπουν συναισθήματα προειδοποιητικά σημάδια.

Αφορμή του έργου είναι το φιλμ *La Jetée* του Chris Marker. Πρόκειται για μια ταινία επιστημονικής φαντασίας που αποτελείται σχεδόν εξ' ολοκλήρου από φωτογραφίες. Βρισκόμαστε στην εποχή του Τρίτου Παγκοσμίου Πολέμου, μετά την καταστροφή του Παρισιού. Οι νικητές κάνουν πειράματα για να στείλουν ανθρώπους στο Παρελθόν και στο Μέλλον, για να σώσουν το Παρόν. Βρίσκουν έναν άντρα με μία δυνατή ανάμνηση από την παιδική του ηλικία, και έτσι το πείραμα πετυχαίνει. Ο άντρας ξεκινάει τα ταξίδια στο χρόνο, όπου εκεί συναντάει μια γυναίκα. Ένας απίθανος έρωτας αναπτύσσεται μεταξύ τους. Τελικά συνειδητοποιεί ότι εκείνη η ανάμνηση ήταν η στιγμή του δικού του θανάτου.

Με τη συρραφή σύγχρονων εικόνων που συλλέγω από το Instagram, ξαναστήνω το *La Jetée*, κάνοντας μία μεταφορά στην Αθήνα του σήμερα. Παίρνω σαν άξονα τη λογική σειρά της ταινίας του Marker και μετατρέπω με λογική ιεράρχηση την τυχαιότητα του *scrolling* στο διαδίκτυο. Το κείμενο της αφήγησης του βίντεο, εμπνέεται και γράφεται παράλληλα με τα *Αποσπάσματα του ερωτικού λόγου*, του Roland Barthes. Το έργο πραγματεύεται τις σύγχρονες απειλές, τον αποχωρισμό από έναν κόσμο που υπάρχει ως πραγματικότητα μόνο μέσα από την εμπειρία, και το πώς αυτό που μπορεί να δει τελικά αυτό που υπάρχει και δύσκολα φαίνεται, είναι το ερωτικό βλέμμα.

Το έργο δουλεύτηκε συνολικά τρία χρόνια, με απόλυτα συνειδητή μεθοδολογία στην καλλιτεχνική μου πρακτική. Μέσα σε αυτό το διάστημα δημιουργήθηκαν 6 μέρη. Το *Μέρος [1]*, 2019, είναι η ανάπτυξη και ανάλυση μέρους του *La Jetée*, επεμβαίνοντας με προσωπικές σημειώσεις. Το *Μέρος [2]*, 2019, αποτελείται από ζωγραφισμένα καρέ-εικόνες από τυχαίες επιλογές του Instagram. Στο *Μέρος [3]*, 2020, έχει γίνει αντιστοίχιση του κάθε καρέ της ταινίας (420 καρέ) με εικόνες του Instagram, μέσα από τις αντίστοιχες τοποθεσίες της ταινίας στην Αθήνα (Αεροδρόμιο Ελ. Βενιζέλος, στοές, Εθνικός κήπος, Μουσείο Φυσικής Ιστορίας). Στο *Μέρος [4]*, 2021, αποδίδεται η ίδια ιστορία μέσα από το γυναικείο βλέμμα. Η τρίτο- πρόσωπη αφήγηση του φιλμ μετατρέπεται σε μονόλογο που αποτελείται από αποσπάσματα γυναικείων θεατρικών μονολόγων, που μπαίνουν σε μορφή υπότιτλου στα νέα καρέ. Αυτή η διαδρομή ολοκληρώθηκε στο *Μέρος [5]*, 2022 όπου αντικαθιστώ την κάθε εικόνα του *La Jetée* με δικά μου κείμενα, μετατρέποντας δηλαδή την εικόνα σε κείμενο. Μέσα από την τελευταία αυτή διαδρομή, δημιουργήθηκε το κείμενο της αφήγησης του video *Ένας τυχαίος περίπατος*.

Έκθεση πτυχιακών εργασιών, ΑΣΚΤ, 2022, Ενότητα έργων Ένας τυχαίος περίπατος, 2019-2022

and its transcendents, the only ones who can admire them.

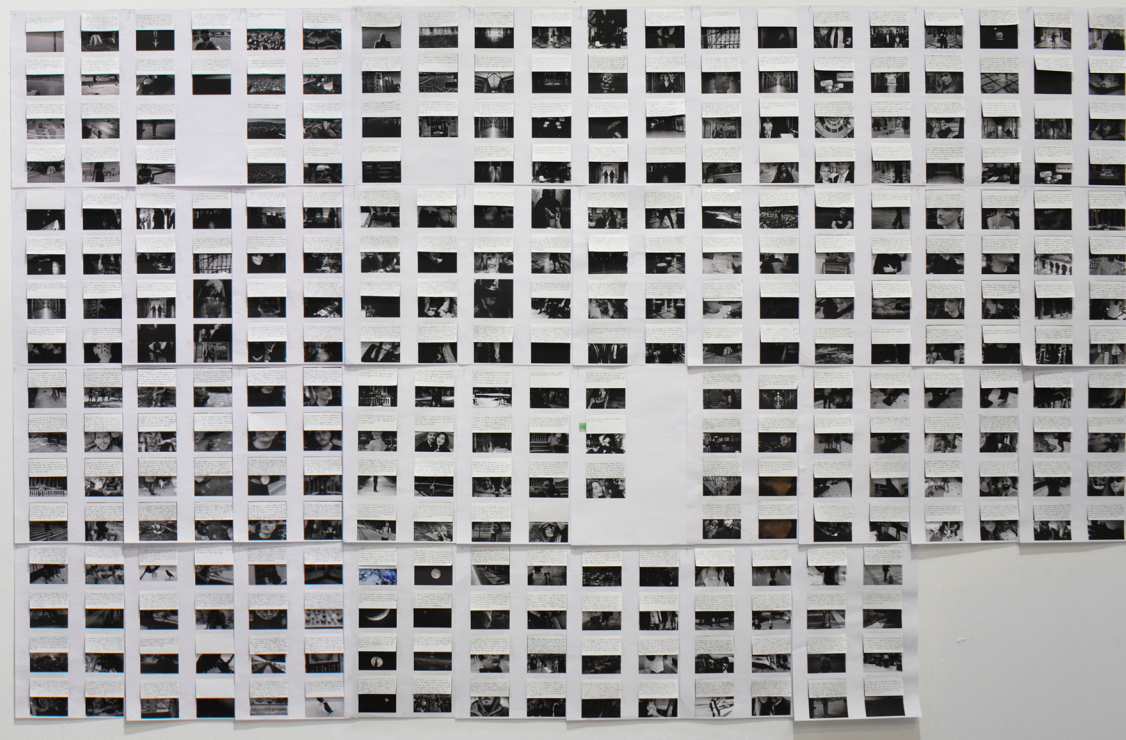
Έκθεση πτυχιακών εργασιών, ΑΣΚΤ, 2022, Ένας τυχαίος περίπατος, 2022 (video-προβολή)
Μονοκάνναλο video, έγχρωμο, με ήχο, διάρκεια 13:50'
Αφήγηση, κείμενο, montage: Ελισάβετ Μανδηλαρά

The image below
shows the hands of a person who is
holding a small object. The image is
a still from a video that is part of
the exhibition. The video is a
documentary about the lives of
people who are living in
the shadows of the city.

(αριστερά) Μέρος [1], 2019, ψηφιακές εκτυπώσεις, ριζόχαρτο, διαφάνειες, 1,10x2,15m | (μέση) Μέρος [3], 2020, video, διάρκεια: 28'
(δεξιά) Μέρος [4], 2021, ψηφιακές εκτυπώσεις, ριζόχαρτο, διαφάνειες, 2,50x2,10m

(αριστερά) Μέρος [2], 2019 , ακρυλικά, χαρτόνι, ζελατίνες, 1,30x0,70m
(δεξιά) Μέρος [5], 2022 ψηφιακές εκτυπώσεις σε 38 σελίδες A3, μολύβι, 2,60x1,70m

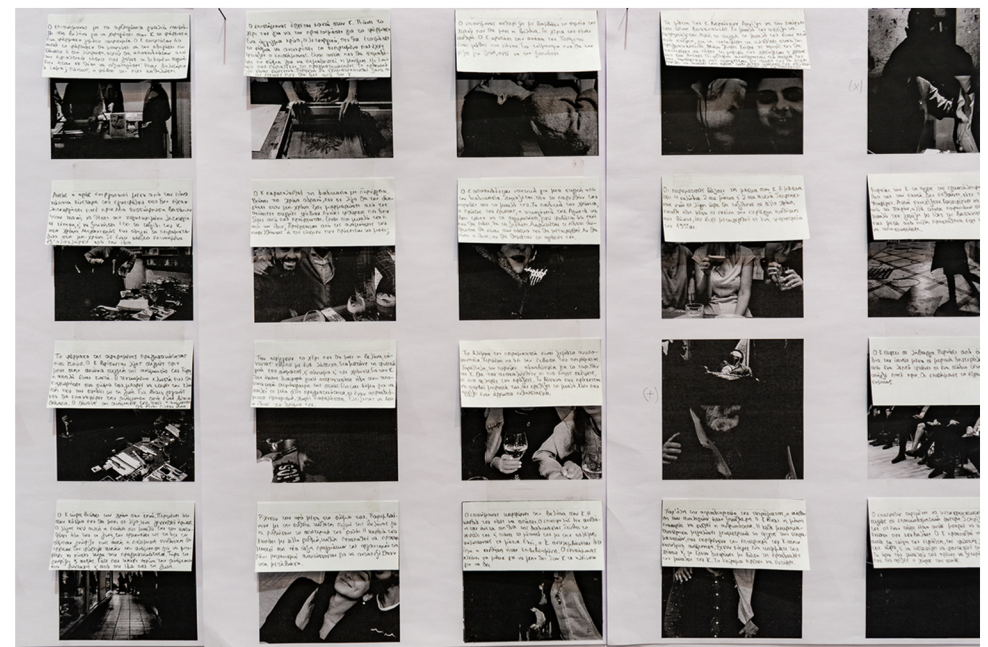
Μέρος [1], 2019 (λεπτομέρεια)

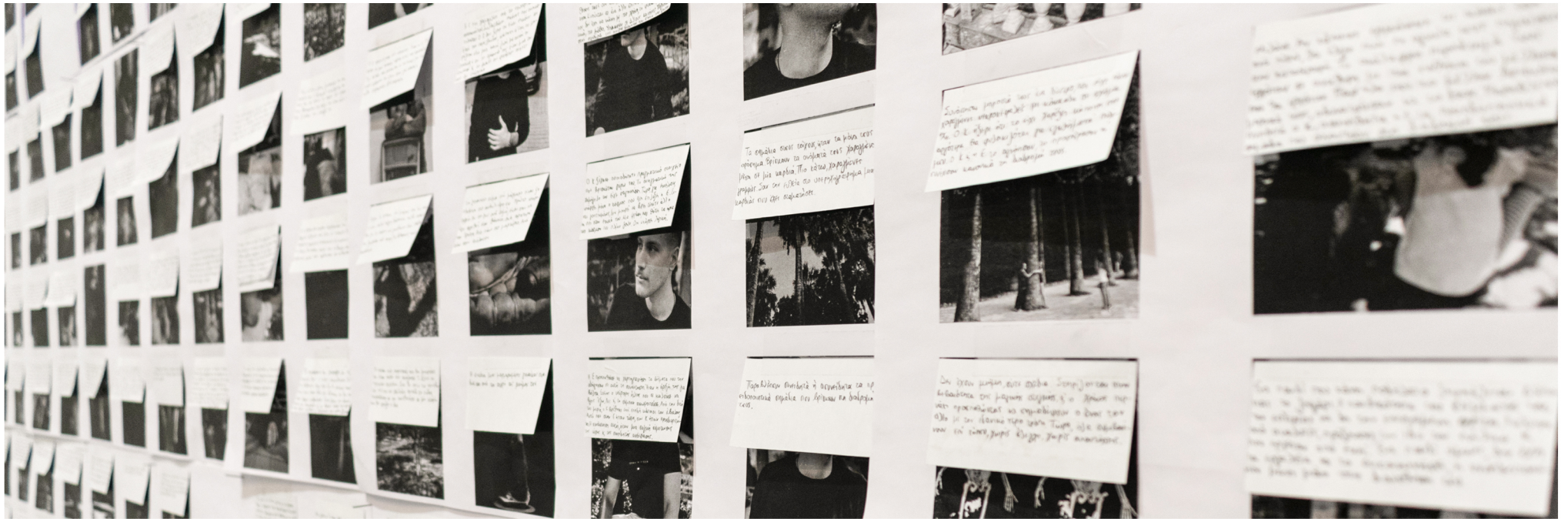
Μέρος [2], 2019 (λεπτομέρεια)

Μέρος [4], 2021 (λεπτομέρεια)

Μέρος [5], 2022 (λεπτομέρεια)

Μέρος [5], 2022 (λεπτομέρεια)

Μέρος [5], 2022 (λεπτομέρεια)

Μέρος [3], video still - καρέ 204/420
 Στο πάνω μισό είναι το La Jetee, στο κάτω εικόνες του Instagram

Τρεμοπαίζει στη μνήμη του η εικόνα ενός άντρα που πεθαίνει.

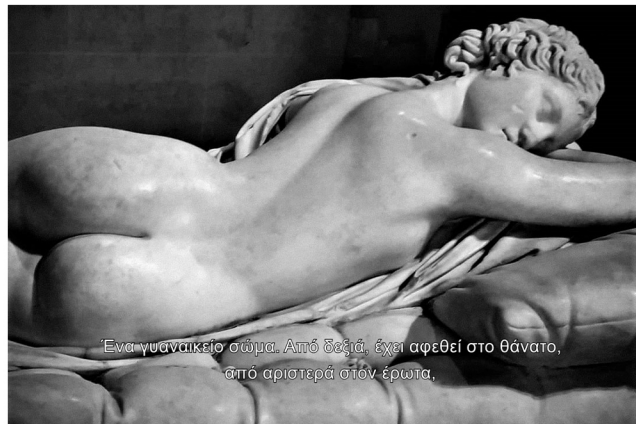
Μια άλλου είδους ερειπίωδης πόλη εμφανιστήκε.

Ο άντρας επέζησε.

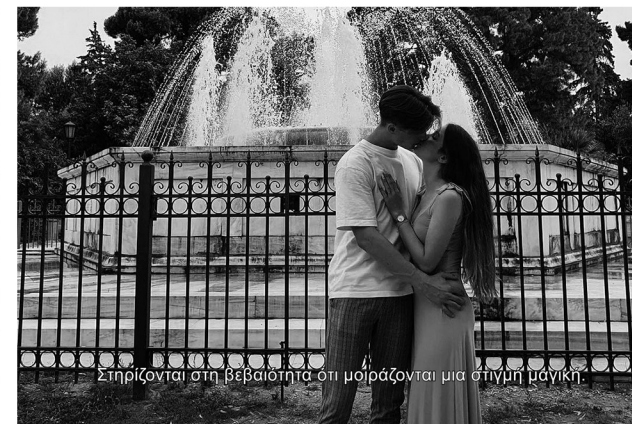
Τον νο

Ένα γυναικείο σώμα. Από δεξιά, έχει αφηθεί στο θάνατο, από αριστερά σιόν έρωτα.

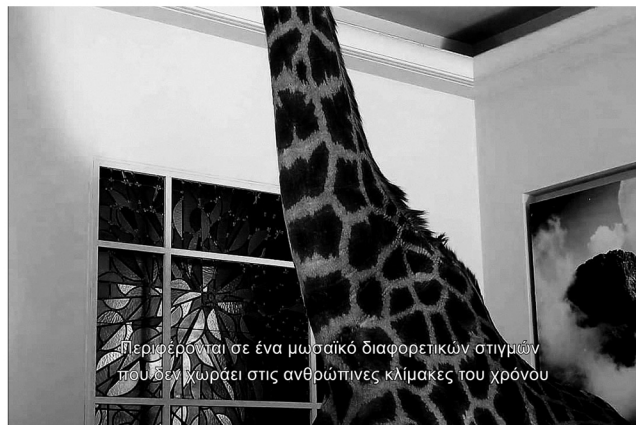
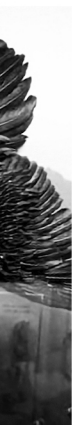
Ο ειδυλλιακός χώρος γύρω τους, ιδανικός να φιλοξενήσει τέτοιες στιγμές.

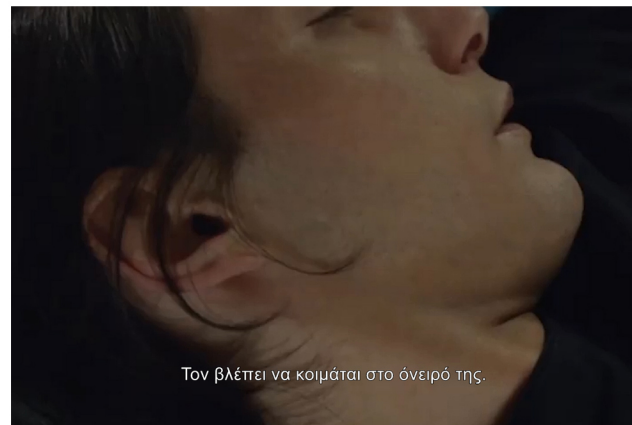
Στηρίζονται στη βεβαιότητα ότι μοιράζονται μια στιγμή μαγική.

άντρας αιχμ

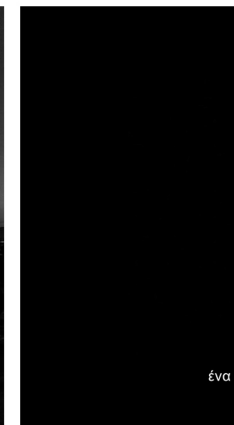
Περιφέρονται σε ένα μουσικό διαφορετικών στιγμών που δεν χωράει στις ανθρώπινες κλίμακες του χρόνου

Τον βλέπει να κοιμάται στο όνειρό της.

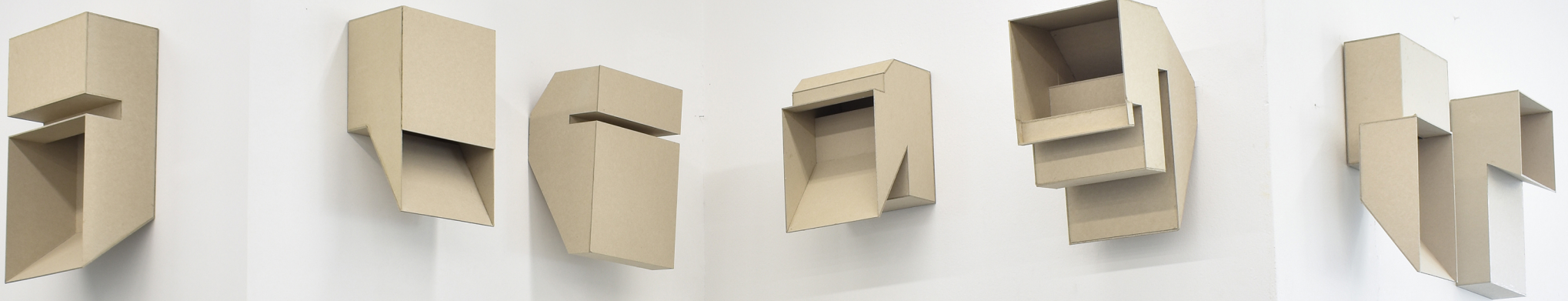

γιατί αντίθετα με το χρόνο, επέλεξε την Ευρυδίκη του.

ένα

Κόγχες της Αφροδίτης | Σύγχρονοι αναθηματικοί χώροι, 2020

Μια πορεία, μέσω της Ιεράς Οδού, συνδέει το Ιερό της Αφροδίτης στο Δαφνί με την Ελευσίνα, καθώς οι μύστες συνήθιζαν να αφιερώνουν αναθήματα κατά τη διάρκεια της αρχαίας πομπής των Ελευσίνιων μυστηρίων. Ορίζοντας το πέρασμα του δρόμου αυτού σαν μια χρονική μεταφορά από το παρελθόν στο παρόν, “μεταφέρω” τις κόγχες του αναθηματικού χώρου του ναού, στον σύγχρονο κόσμο.

Επαναδιαπραγματεύομαι τον αναθηματικό χώρο και την πίστη σήμερα, κατασκευάζοντας νέους αναθηματικούς χώρους, σύγχρονα μνημεία διατήρησης μνήμης. Αυτή η μεταφορά όμως, γίνεται εκφράζοντας μια α-δυνατότητα, ή μια υπό όρους προσέγγιση της αφιέρωσης σήμερα. Οι κόγχες γίνονται κρύπτες, υποβάλλοντας τον άνθρωπο να αφήσει το ανάθημα τόσο βαθιά, που τελικά δεν μπορεί να θεαθεί. Δεν φανερώνουν, αλλά παροτρύνουν να φυλάξουμε μέσα σε αυτά τις ευχές.

Το έργο αποτελείται από κατασκευές που απλώνονται στον αστικό ιστό, δημιουργώντας νέες στάσεις σε καθημερινές διδρομές. Στόχος είναι να αναθέσουν οι κάτοικοι της πόλης μέσα σε αυτά τις δικές τους αφιερώσεις, όποιες και αν είναι.

Το έργο αποτελείται από 4 ενότητες. Η Σειρά [1], 2019, είναι μία σειρά κατασκευών-μακετών, που εκφράζει τους τρόπους που το σώμα θα μπορούσε να προσεγγίσει έναν σύγχρονο αναθηματικό χώρο. Πρέπει να σκύψει, να σκαρφαλώσει, να αφήσει υπόγεια το ανάθημα, ή δεν μπορεί να το αφήσει επειδή η επιφάνεια είναι επικληνής, και το ανάθημα θα σπάσει. Στην Σειρά [2], 2019, μένοντας στην ιδέα της επικληνούς επιφάνειας, και κρατώντας περισσότερο την έννοια της κρυψώνας και της α-δυνατότητας, φτιάχνω κατασκευές μικρής κλίμακας από χαρτόνι, θέλοντας να επινοήσω νέους χώρους, εφόσον έχει καταργηθεί εκείνη η οριζόντια επιφάνεια της κόγχης του Ιερού, που κάποτε φιλοξενούσε τις ευχές. Η Σειρά [3], 2020, είναι σχέδια-collages που αποτυπώνουν την πρόθεση του έργου. Η τελευταία σειρά, Σειρά [4], 2020, είναι μεγαλύτερης κλίμακας κατασκευές από τις προηγούμενες, που εφαρμόζεται η ιδέα των νέων εσοχών. Χώροι που λειτουργούν σαν μήτρες για να γεννήσουν τους νέους μύθους, αλλά και σαν μήτρες (καλούπια), χώροι που στερεοποιούν την ρευστότητα, δηλαδή συγκροτούν -συγκρατούν τις ανθρώπινες ευαισθησίες. Πρόκειται για τις κρυφές αφιερώσεις, που θα τοποθετηθούν στο εσωτερικό της νέας κόγχης από τους σύγχρονους ανθρώπους.

Έκθεση πτυχιακών εργασιών, ΑΣΚΤ, 2022
Ενότητα έργων Κόγχης της Αφροδίτης, 2020

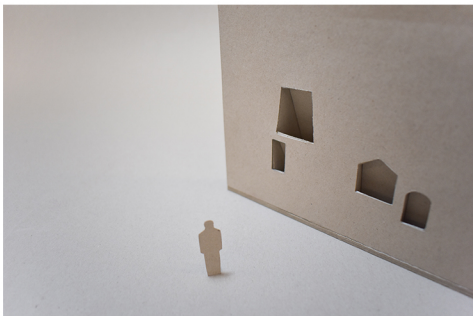
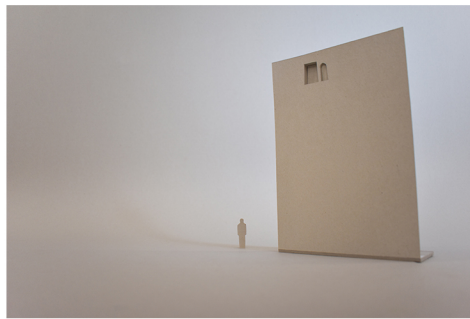
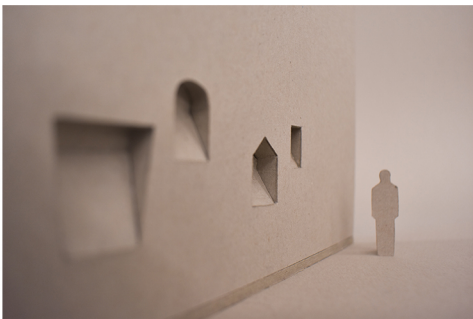
(αριστερά) Σειρά [1], 2019, χαρτόνι, ποικίλες διαστάσεις (10x15x5cm) | (δεξιά) Σειρά [2], 2019, χαρτόνι, ποικίλες διαστάσεις (10x10x10cm)
(πάνω) Σειρά,[4], 2020, ποικίλες διαστάσεις (35x55x35cm)

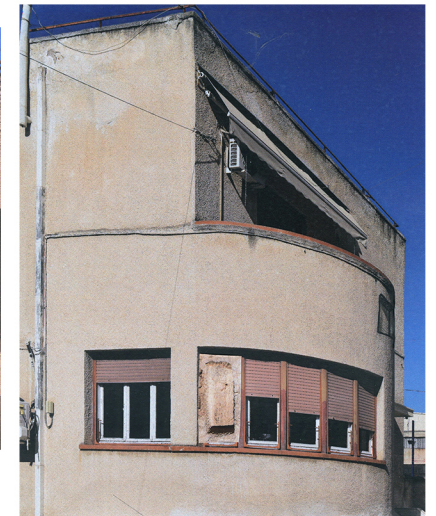
Σειρά [4], 2020

Σειρά [2], 2019

Μέρη Σειράς φωτογραφιών, 2019

Μέρη Σειράς [3], 2020

Δηλώνω ότι είμαι η αποκλειστική δημιουργός της παραπάνω πρωτότυπης εργασίας, νόμιμη κάτοχος των πνευματικών δικαιωμάτων της και ότι έχω το δικαίωμα, να παραχωρήσω τα δικαιώματα που αναφέρονται στην παρούσα άδεια.

Βεβαιώνω, ότι το σύνολο του τεκμηρίου που καταθέτω αποτελεί γνήσιο έργο παραχθέν από εμένα και δεν παραβιάζει τα δικαιώματα άλλου δημιουργού με οποιονδήποτε τρόπο.

Το τεκμήριο που καταθέτω είναι το τελικό εγκεκριμένο έργο από την εξεταστική επιτροπή, δεν προκύπτει από λογοκλοπή ή νοθευμένη έρευνα, δεν προσβάλλει πνευματικά δικαιώματα άλλων δημιουργών και δεν παραβιάζει προσωπικά δεδομένα.

Ως κάτοχος των πνευματικών δικαιωμάτων της εργασίας αυτής, παραχωρώ στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών το μη-αποκλειστικό δικαίωμα δημοσίευσης και διάθεσης της ψηφιακής μορφής της εργασίας μου, εντός και εκτός του δικτύου, μέσω του Ιδρυματικού Αποθετηρίου «Art-IA», με την προϋπόθεση ότι διατίθεται με μία από τις παρακάτω άδειες που έχω επιλέξει κατά την αυτό-απόθεση. Η εν λόγω παραχώρηση δεν συγκρούεται με δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας τρίτων ή με παραχωρηθέντα ήδη από εμένα σε τρίτους σχετικά δικαιώματά μου. Η βιβλιοθήκη δεν ασκεί κανενός είδους επιμέλεια στο περιεχόμενο της εργασίας μου και αναλαμβάνω πλήρως την ευθύνη του περιεχομένου της.

Η έγκριση της παρούσας εργασίας δεν υποδηλώνει απαραίτητως την αποδοχή των απόψεων του/της συγγραφέα/ως από την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών (Ν. 5343/1932, άρθρο 202, παρ.2)